33615 - Hristiyan olan eşinden şüphe eden bir kimsenin, karnındaki çocuktan beraat etmesi (nesebi reddetmesi) caiz midir?

Soru

Hristiyan eşinden boşanan Müslüman bir erkeğin, henüz doğmamış çocuğunu reddetmesinin hükmü nedir?

Bu çocuk Hristiyan bir çevrede büyürse ve baba onun kendi çocuğu olduğunu inkâr ederse, babanın sorumluluğu ve cezası nedir? Ultrason görüntüleri çocuğun babaya benzediğini ortaya koymasına rağmen, adam eşine "yalancısın" demektedir. Bu adam yakın zamanda nişanlandı. Kendisine bu konuda nasihatte bulunmam, yirmi yıldır devam eden dostluğumuzu kesmesine sebep oldu. Bu adama yönelik bir nasihatiniz var mıdır?

Detaylı cevap

Allah'a hamd olsun.

"Çocuk yatağın (nikâhın) sahibinindir; zinakara ise mahrumiyet vardır."
(Buhârî, 2053; Muslim, 1457)

Hadisin manası şudur: Çocuk, kadının kocası olan erkeğe nispet edilir; zina eden kimseye ise hüsran ve mahrumiyet vardır. (Bkz. *Fethu'l-Bârî*, 12/36)
Bu nesep, çocuğun hakkıdır ve ona bu bunu inkar etmek caiz değildir.

Ancak, koca kesin olarak veya kuvvetli bir kanaatle çocuğun kendisinden olmadığına inanırsa, bu durumda eşine liân (karşılıklı lânetleşme) yoluyla çocuğu reddetme hakkına sahiptir.

Cumhur ulemaya (dört mezhebin âlimlerine) göre, sadece çocuktan beraat etmekle veya kadın zina yaptığını ikrar etse bile çocuk nesep yönünden düşmez; mutlaka liân yapılması gerekir.

Liânın şekli, Yüce Allah'ın şu ayetlerinde açıklanmıştır:

"Eşlerine zina isnadında bulunan, fakat kendilerinden başka şahitleri olmayan kimselerin her birinin şahitliği, Allah adına dört defa, şüphesiz doğru söyleyenlerden olduğuna yemin etmesidir. Beşincide ise, eğer yalancılardan ise Allah'ın lanetinin kendi üzerine olmasını dilemesidir. Kadın cezayı kendisinden defetmesi ise, dört defa Allah adına, kocasının yalancılardan olduğuna şahitlik etmesi ve beşincide, eğer kocası doğru söyleyenlerden ise Allah'ın gazabının kendi üzerine olmasını dilemesidir." (Nûr, 6–9)

Buna göre koca dört defa şöyle der:
"Allah adına şahitlik ederim ki, onu zina ile ithamımda doğru söyleyenlerdenim"
veya
"Allah adına şahitlik ederim ki, sen zina ettin ve bu çocuk benim değildir."

Beşincide ise:
"Eğer yalancılardan isem, Allah'ın laneti benim üzerime olsun" der.

Kadın da liâna girerse, dört defa:
"Allah adına şahitlik ederim ki, o yalancılardandır"
veya
"Allah adına şahitlik ederim ki, yalan söylemiştir ve bu çocuk onun çocuğudur" der.

Beşincide ise:
"Eğer o doğru söyleyenlerden ise, Allah'ın gazabı benim üzerime olsun" der.

Liân, cami içinde, bir topluluk huzurunda; hâkim, onun vekili veya Müslümanların yetkilendirdiği kimse nezdinde gerçekleştirilir.

İbn Abdilberr şöyle demiştir:
"Âlimler, liânın ancak cuma namazı kılınan mescidde yapılacağı hususunda ihtilaf etmemişlerdir." (*Fethu'l-Berr*, 10/525)

Eşler arasında liân gerçekleştiğinde şu sonuçlar doğar:

1. Kocadan kazif (zina isnadı) cezası düşer.
2. Kadından zina cezası düşer.
3. Eşler arasında ayrılık meydana gelir; birçok âlime göre bu, hâkimin hükmüne gerek olmaksızın liân ile gerçekleşir.
4. Eşler arasında ebedî evlenme yasağı oluşur.
5. Çocuk, babaya nispet edilmez; annesine nispet edilir. Baba ile çocuk arasında miras, nafaka ve velâyet ilişkisi kalmaz; çünkü çocuk onun açısından yabancı hükmündedir.

Şüphesiz, çocuğun Hristiyan bir ortamda bırakılması, onun dini ve ahlâkı üzerinde son derece büyük ve tehlikeli bir etki doğurur. Bu sebeple, koca zina hususunda iyice araştırıp kesin kanaate ulaşmadan, aceleyle liâna başvurup çocuğu reddetmemelidir.

Aksi hâlde, çocuğuna zulmetmiş olur ve onu küfür ve sapkınlık tehlikesine maruz bırakmak suretiyle çok büyük bir günah işlemiş olur.

Allah en doğrusunu bilendir.